

มูลนิธิคุณพ่อเรย์

จดหมายข่าว...

เมษายน 2554

เรื่องเล่า... และข่าวสารจากคุณพ่อภัทรพงศ์

แต่... คุณพ่อลอร์เรนส์ แพตติน C.Ss.R

ประธานมูลนิธิคุณพ่อเรย์

1 ตุลาคม 2480 - 8 มกราคม 2554

ด้วยความเคารพรักและอาลัย

จดหมายข่าวฉบับที่แล้ว พ่อได้เล่าให้ทุกคนทราบเกี่ยวกับสุขภาพและภาวะการเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากโรคมะเร็งในสมองของคุณพ่อแพตติน ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าคุณพ่อได้พยายามต่อสู้ด้วยความเข้มแข็งกับโรคร้ายนี้มาโดยตลอด แต่ก็เป็นที่น่าเสียดาย เนื่องจากคุณพ่อแพตตินได้จากพวกเราไปแล้วอย่างสงบเมื่อช่วงต้นปีที่ผ่านมา

พวกเราทุกคนที่พยายาท่างก็อาลัยถึงคุณพ่อแพตติน พลังและการสนับสนุนของท่านได้ทำให้มูลนิธิคุณพ่อเรย์สามารถก้าวข้ามผ่านเวลาที่มืดมนทั้งดีและร้ายมาได้ พ่อหวังเป็นอย่างยิ่งว่า พ่อและคณะทำงานที่นี้ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่คุณพ่อแพตตินได้วางตัวไว้จะนำพาให้งานต่างๆ ดำเนินไปด้วยดีต่อไป และพ่อเชื่อมั่นว่าเราสามารถคงไว้ซึ่งการดูแลที่มีมาตรฐานตามความประสงค์ของคุณพ่อแพตตินที่ได้ตั้งไว้อย่างแน่นอน

กีฬา... ปีละครั้ง

เมื่อเดือนที่ผ่านมา พ่อได้รับเชิญให้ไปชมการแข่งขันกีฬาประจำปีของโรงเรียนสอนคนตาบอดพระมหาไถ่ พัทยา และพ่อมีความประทับใจกับการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเป็นอย่างมาก เนื่องจากพ่อได้เห็นเด็กๆ กระโดดลงน้ำ จากนั้นพวกเขาก็จะคอยฟังและทำตามคำสั่งของคุณครู ซึ่งเด็กที่เข้าแข่งขันต่างก็ว่ายน้ำเป็นระยะทางหลายต่อหลายรอบในสระว่ายน้ำของโรงเรียน

“กีฬา” เป็นกิจกรรมประจำวันที่มีความสำคัญกับนักเรียนที่มีความพิการทางสายตาเป็นอย่างมาก และด้วยสระว่ายน้ำแห่งนี้ได้ถูกใช้เพื่อการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้นักเรียนของเราหลายคนได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนนักกีฬาของประเทศไทยไปเข้าร่วมแข่งขันในระดับนานาชาติมาแล้ว

นอกจากการว่ายน้ำจะให้ความสนุกสนานและช่วยให้เด็กๆ มีสุขภาพที่ดีแล้ว วันหนึ่งทักษะที่ได้รับการฝึกฝนนี้อาจสามารถช่วยชีวิตของเขาเอาไว้ก็ได้ และนี่ก็คือสิ่งที่พ่ออยากแบ่งปันให้ทุกคนได้ทราบในจดหมายข่าวฉบับนี้

สุขภาพนั้น... สำคัญไฉน

สุขภาพอนามัยของเด็กและนักเรียนทุกคนที่อยู่ในการดูแลของมูลนิธิ เป็นสิ่งที่พ่อให้ความสำคัญมาก เพราะโดยส่วนตัวพ่อเองแล้ว พ่อมีความเชื่อว่าถ้าทุกคนมีสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดี ก็จะทำให้สามารถเรียนหนังสือ มีความคิด ความอ่าน และพร้อมที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันข้างหน้าได้

เด็กทุกคนในโครงการบ้านเด็กพระมหาไถ่ หมู่บ้านเด็กคุณพ่อเรย์ รวมถึงบ้านเรกซ์และงานภาคสนามเพื่อเด็กและเยาวชนพระมหาไถ่ พัทยา จะถูกส่งตัวไปตรวจสุขภาพที่โรงพยาบาลภายใน 2-3 วันนับแต่วันที่เข้ามาอยู่ในการดูแลของเรา

เราจำเป็นต้องมีความมั่นใจว่าเด็กทุกคนมีสุขภาพอนามัยที่ดีเหมาะสมตามช่วงวัย แม้ว่าเด็กชาย-หญิงที่อายุ 13-14 ปี ดูภายนอกอาจเหมือนว่าเป็นเด็กที่แข็งแรง แต่เราก็ยังต้องการที่จะทราบถึงสุขภาพภายในด้วยเช่นกัน เนื่องจากบางครั้งเราไม่อาจรู้ได้ว่าเด็กแต่ละคนมาจากที่ใด มีชีวิตและความเป็นอยู่เช่นไรมาก่อน เคยกระทำหรือถูกกระทำอะไรกับร่างกายของตนเองหรือไม่

แม้ว่าโรงพยาบาลที่พ่อกล่าวถึงนี้อาจจะดูแพงสำหรับคนทั่วไป แต่สำหรับมูลนิธิแล้ว พ่อต้องขอขอบคุณเป็นอย่างมากที่ให้บริการแก่เด็กๆ ในราคาที่พิเศษจริงๆ ซึ่งในแต่ละปีเรามีเด็กที่ต้องตรวจสุขภาพที่นั่นประมาณ 200 คน และในการตรวจแต่ละครั้งได้รวมถึงการตรวจสุขภาพภายในช่องปากด้วย เพราะเด็กบางคนไม่เคยแปรงฟัน และไม่เคยถูกสอนให้รู้จักวิธีแปรงฟันที่ถูกต้อง ซึ่งส่วนใหญ่เรามักพบว่าเด็กที่มาอยู่กับเราใหม่ๆ ล้วนฟันทรอม...ด้วยกันแทบทั้งนั้น

เขาเป็นหนึ่งในล้าน ...

บ้านเด็กพระมหาไถ่ พัทยา ได้รับกลุ่มน้อยคนหนึ่งเข้ามาอยู่ในบ้านเมื่อปี 2548 ในขณะนั้นเขามีอายุแค่ 7 ขวบ และเจ้าหน้าที่ของเราพบว่าเด็กคนนี้มีคามผิดปกติเกี่ยวกับผิวหนังซึ่งจะทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ชีวิตอย่างเน่จนหากไม่รับหาทางรักษา

ผิวหนังของเขาหลุดลอกและมีผิวยูหลายแห่งนอกจากนั้นแล้วยังส่งกลิ่นจนกระทั่งไม่มีใครกล้าอยู่ใกล้ เขาต้องรับประทานอาหารตามลำพัง และนอนในหอบพักซึ่งอยู่อีกฟากหนึ่งเพื่อให้ห่างจากเด็กคนอื่นๆ แม้กระทั่งครูที่โรงเรียนก็รู้สึกลำบากใจที่จะให้เขาอยู่ในห้องเรียนร่วมกับเพื่อนๆ

เขาถูกนำไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลท้องถิ่นซึ่งได้แนะนำให้ไปรับการรักษาจากผู้เชี่ยวชาญที่กรุงเทพฯ ถึงกระนั้นก็ยังไม่สามารถระบุได้ว่าเขาป่วยเป็นโรคอะไร จากนั้นเขาถูกส่งตัว

ไปยังโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง จากการตรวจอย่างละเอียดพบว่าเขาป่วยด้วยโรคที่พบยากมากในคนทั่วไปซึ่งจะพบเพียงหนึ่งในหลายๆ ล้านคนก็ว่าได้

แพทย์แนะนำให้ใช้สเตอรอยด์ในการรักษาซึ่งผลข้างเคียงของสเตอรอยด์ที่นำมาใช้กับเด็กอาจทำให้ภาวะการเจริญเติบโตหยุดชะงักได้เพราะเขายังเด็กเกินไปที่จะใช้ยาชนิดนี้ อย่างไรก็ตาม มีอีกหนึ่งทางเลือกคือเราต้องพยายามดูแลรักษาผิวหนังของเขาให้สะอาดและชุ่มชื้นอยู่เสมอเพื่อป้องกันการมีแผลติดเชื้อซึ่งจะช่วยลดการระคายเคืองและกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์ได้ด้วย

กลุ่มน้อยคนนี้ต้องมาที่คลินิกวันละสองครั้งเพื่อให้พยาบาลชำระล้างร่างกายของเขาด้วยน้ำสะอาดและสบู่ป้องกันแบคทีเรีย เมื่อเช็ดตัวให้แห้งก็จะทาครีมเพื่อให้ผิวหนังของเขาชุ่มชื้น เป็นที่น่าดีใจเพราะหลังจากนั้นไม่นานผิวหนังของเขาก็ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและไม่มีการกลับมาอีกต่อไป เขาเริ่มมีเพื่อนเข้ามาเล่นด้วย สามารถร่วมรับประทานอาหารกับคนอื่นๆ ได้ ที่สำคัญเขาได้กลับไปเรียนหนังสือตามปกติและได้รับเลือกให้เข้าร่วมในทีมฟุตบอลของบ้านเด็กพระมหาไถ่ พัทยา อีกด้วย

เราหวังว่าเมื่อเขาโตขึ้น ความผิดปกตินี้อาจได้รับการเยียวยาด้วยตัวของมันเอง ซึ่งหากไม่เป็นดังที่หวัง เราก็อาจจะหันมาใช้สเตอรอยด์เพื่อช่วยควบคุมและรักษาให้โรคนี้อยู่ในระดับที่กลุ่มน้อยสามารถใช้ชีวิตแจ่ม เช่นคนอื่นๆ ได้

ดวงตาสดใส... กับแว่นตาสวยๆ

เมื่อไม่นานมานี้ เราสังเกตเห็นว่ามีเด็กหลายคนที่บ้านเด็กพระมหาไถ่ พัทยา มักขยับและหรีตาเมื่อต้องนั่งทำงานหน้าคอมพิวเตอร์ อีกทั้งยังมีอาการปวดศีรษะกันอยู่บ่อยๆ เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงติดต่อให้ร้านแว่นตาและช่างผู้มีความชำนาญมาตรวจวัดสายตาให้กับเด็กๆ เด็กคนโตที่ตรวจแล้วพบว่าต้องใช้แว่นสายตาก็จะพากันเลือกกรอบแว่นตากันอย่างสนุกสนาน ทุกวันนี้เรารู้สึกดีใจมากที่ไม่พบการขยับตาและการปวดศีรษะของเด็กๆ อีกต่อไป

หยอดวัคซีนให้หนูๆ

มีหนูน้อยหลายคนที่คุณนั้พัฒนาเด็กเล็กพระมหาไถ่ มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพและปัญหาทางด้านทางการแพทย์ แม้ว่าเด็กๆ เหล่านี้จะต้องกลับไปอยู่กับคุณพ่อและคุณแม่ที่บ้านในตอนเย็นหลังเลิกเรียน แต่ทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก็ยังคงให้ความสนใจและดูแลในเรื่องสุขภาพของเด็กเหล่านั้นต่อไป

เราทราบว่าเด็กหลายคนไม่ได้รับประทานอะไรเลยในตอนเช้าเพราะครอบครัวไม่มีอาหารเตรียมไว้ให้ ดังนั้น ในทุกเช้าของวันใหม่ทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจะจัดข้าวต้มหรือก๋วยเตี๋ยวน้ำไว้ให้เด็กๆ รับประทานก่อนเริ่มชั้นเรียนเสมอ

หลังรับประทานอาหารกลางวันที่แสนอร่อยและถูกหลักโภชนาการ เด็กๆ จะต้องอาบน้ำเพื่อให้คุณครูและพี่เลี้ยงได้ตรวจดูตามร่างกายว่ามีบาดแผล มีการถลอก ผกซ้ำดำเขียวหรือมีการอักเสบและติดเชื้อที่ใดบ้างหรือไม่ พยาบาลของเราจะคอยดูแลสุขภาพของเด็กๆ พร้อมทั้งทำการฉีดวัคซีนตามระยะเวลาที่กำหนด

ลูๆ นิ่งๆ... กันทำไม ?

สายๆ วันหนึ่งที่โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา ได้มีการสัมภาษณ์ รวมถึงประเมินสภาพความพิการของนักเรียนเพื่อดูว่ามีความพร้อมที่จะเข้าฝึกอาชีพกับเรามากน้อยเพียงใด ? เพราะเป็นที่ทราบกันดีว่ามีนักเรียนหลายคนต้องนั่งอยู่บนรถเข็นเพราะได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจนบางคนเป็นแผลกดทับอย่างรุนแรงบริเวณหลังและสะโพก

เมื่อเร็วๆ นี้ พยาบาลของเราได้ให้ความรู้กับนักเรียนและอธิบายถึงความสำคัญของการออกกำลังกายประมาณวันละ 20 นาทีเพื่อให้เลือดได้หมุนเวียน ซึ่งการทำเช่นนี้จะช่วยในเรื่องของแผลกดทับและอาการปวดบริเวณหลังได้ จากนั้นคุณพยาบาลได้ถามนักเรียนหญิงคนหนึ่งว่าเธอได้ออกกำลังกายหรือยัง? คำตอบที่ได้ก็คือ “พวกเราเป็นอัมพาต ไม่มีอาการหมุนเวียนของเลือดหรอกค่ะ” !!! คุณพยาบาลของเราถึงบางอ้อ..และเข้าใจทันทีว่าคงมีหลายคนที่น่าสนใจ ผิดๆ แบบนี้เป็นแน่แท้ โดยคิดว่าเลือดจะไม่หมุนเวียนในบริเวณที่เป็นอัมพาตหรือบริเวณที่เส้นประสาทถูกทำลาย คุณพยาบาลจึงทำความเข้าใจใหม่ว่าการออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญเพราะจะเป็นส่วนช่วยให้การไหลเวียนของโลหิตดีขึ้น หากเราไม่หมั่นขยับตัว เลือดจะไม่ไปหล่อเลี้ยงส่วนต่างๆ รวมถึงส่วนที่เสียหาย จากนั้นผิวหนึ่งก็จะเริ่มแตกเป็นแผล ภาวะแผลกดทับก็จะตามมา เมื่อได้ยีนดังนั้นสาวน้อยคนนั้นพร้อมเพื่อนๆ ของเธอก็ถึงกับร้อง..อ้อ..กันเลยทีเดียว อาสาสมัครหน้าใหม่ๆ มักชอบถามว่า ทำไมนักเรียนถึงผุดลุกผุดนั่งในชั้นเรียนกันตลอดเวลา ซึ่งคำถามนี้มีคำตอบเรียบร้อยแล้ว พ่อต้องขอขอบใจคุณพยาบาลท่านนี้จริงๆ

พ่อครัว... หัวป่า

พ่อจำได้ว่าเคยเล่าถึงข้าวปลาอาหารที่เด็กๆ ของเรารับประทาน และจำนวนข้าวสารที่เราต้องซื้อถึงปีละ 75,000 กิโลกรัม หากคิดเป็นมูลค่าเงินก็เกือบสามล้านบาททีเดียว แม้จะเป็นรายจ่ายที่สูง แต่คุณภาพของอาหารและคุณค่าทางโภชนาการที่ดีสำหรับเด็กๆ และนักเรียนคือสิ่งที่เราให้ความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ เสมอ

ที่บ้านเด็กพระมหาไถ่ พัทยา เด็กหนุ่มรุ่นกระทรงกลุ่มหนึ่งกำลังเรียนทำอาหารอย่างตั้งใจ ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่เรียนรู้วิธีการทำอาหารให้อร่อยเท่านั้น แต่ต้องได้คุณประโยชน์ที่ครบถ้วนด้วย หนุ่มๆ กลุ่มนี้จะต้องไปจ่ายตลาด เสาะหาและเลือกซื้ออาหารสด รวมถึงต้อรองราคา ฉะนั้นไม่ว่าหน้าตาและรสชาติจะออกมาอย่างไร อย่างน้อยพวกเขาก็มีโอกาสได้ทานอาหารฝีมือของตนเอง เมื่อดูจากรูปร่างแล้ว พ่อเห็นแววพ่อครัวหัวป่าอยู่หลายคน

ตกใจหมดเลย...

เรื่องราวนี้เกิดเมื่อต้นปีที่ผ่านมา กล่าวคือ มีอาสาสมัครของเราอยู่คนหนึ่ง เธอมีหน้าที่สอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนพิการ วันหนึ่งเธอเดินเข้าไปในห้องเรียนเพื่อทำการสอนตามปกติ เธอรู้สึกตกใจมากที่สังเกตเห็นทุกคนในห้องเรียนสวมหน้ากากผ้า เธอจึงถามขึ้นว่า ทำไมถึงสวมหน้ากาก ? นักเรียนน้องใหม่ก็ไม่ทราบว่าจะตอบอย่างไร เพราะภาษาอังกฤษยังไม่ค่อยจะแข็งแรง ส่วนคุณครูก็สื่อสารภาษาไทยได้

ไม่กี่คำ (พอๆ กันทั้งครูทั้งลูกศิษย์) ในที่สุดนักเรียนก็ตอบว่า “พวกเราเป็นไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ครับ” ซึ่งในขณะนั้นโรคนี้กำลังระบาดอยู่พอดี เพียงแค่นักเรียนตอบ คุณครูก็ตกใจหนักขึ้นไปอีก ซินยังอยู่ในห้องเห็นจะต้องติดเชื้อมันแน่แท้ จึงวิ่งหน้าตาตื่นมาที่สำนักงานของโรงเรียน เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ทราบว่ามีนักเรียนติดเชื้อมันก็รีบพาไปห้องเรียน ในที่สุดก็พบว่ามันเป็นคนละเรื่อง... เดียวกัน เพราะที่นักเรียนทั้งหลายใส่หน้ากากผ้า ก็เพียงเพื่อต้องการป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากไข้หวัดใหญ่ก็เท่านั้น

เพื่อให้เกิดความสบายใจด้วยกันทุกฝ่ายทางโรงเรียนจึงได้จัดให้มีคณะแพทย์และพยาบาลจากโรงพยาบาลในบริเวณใกล้เคียงมาทำการตรวจสุขภาพนักเรียน ครู เจ้าหน้าที่ ตลอดจนอาสาสมัครทุกคน ปรากฏว่าไม่พบเชื้อที่ว่ามันแต่อย่างใด แต่ทุกคนก็ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันกันถ้วนหน้า หากในปีหน้ายังมีการระบาดอยู่ พ่อคิดว่าพวกเขาจะต้องฉีดยานี้ต่อไป เพื่อป้องกันอาการ...ตกใจ

หญิงเก่ง หัวใจแกร่ง...

ปีนี้มีน้องผู้หญิงคนหนึ่งมาสมัครเรียนที่โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา เธอผู้นี้มีเนื้องอกบนใบหน้าซึ่งเป็นมาตั้งแต่กำเนิด ขนาดของเนื้องอกใหญ่มากจนปกคลุมบริเวณใบหน้าและดวงตาข้างซ้ายไปจนหมด เธอเล่าให้ฟังว่า เธอถูกให้ออกจากโรงเรียนเมื่ออายุได้ 12 ปีเพียงแค่ว่าคุณครูไม่ต้องการให้เธออยู่ที่นั่น แต่เธอผู้นี้ทำได้ยอห่อไม่ เธอยังคงมุ่งมั่น ในการศึกษาหาความรู้ เธอเลือกที่จะเรียนกศน.จนในที่สุดก็สำเร็จการศึกษาในระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย ชีวิตคนเราไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบจริงๆ หลังจากจบการศึกษาแล้ว เธอมีความตั้งใจที่จะทำงานเพื่อหาเงินมาช่วยเหลือครอบครัว แต่ไม่มีใครรับเธอเข้าทำงาน ในที่สุดความพยายามของเธอก็เป็นผล เธอหางานทำได้แล้วในตำแหน่งพนักงานทำความสะอาด แต่โชคก็ไม่เข้าข้างไปเสียทั้งหมด เธอถูกโอนย้ายให้ไปทำงานเป็นช่างทาสีซึ่งเป็นงานหนักมาก แต่งานหนักไม่ใช่อุปสรรคสำหรับผู้หญิงคนนี้ เธอเดินหน้าขอทำบัตรประจำตัวคนพิการ แม้จะถูกปฏิเสธครั้งแรกแล้วครั้งเล่าเพราะเจ้าหน้าที่ให้ความเห็นว่าเธอไม่พิการ แต่อย่างไรก็ตามเธอได้พยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จย่อมอยู่ที่นั่น เธอคว้าบัตรประจำตัวคนพิการมาครองได้เป็นผลสำเร็จ จากนั้นมุ่งหน้ามาสมัครเรียนกับโรงเรียนของเรา และขณะนี้เธอเข้าเรียนในสาขาวิชาการพัฒนาระบบสารสนเทศซึ่งเธอทำได้ดีมากทีเดียว ผู้คนที่เคยได้พูดคุยกับเธอจะสัมผัสได้ถึงความเป็นคนมุ่งมั่นตั้งใจและความเป็นมิตรที่น่ารัก นี่เองทำให้ผู้หญิงคนนี้เป็นที่รู้จักทั่วทั้งโรงเรียน จากการสอบถามเพิ่มเติมทำให้เราทราบว่า เธอเคยได้รับการผ่าตัดที่ใบหน้าเมื่อแปดปีก่อน ไม่นานนักก็มีเนื้องอกอีกครั้งและขนาดก็โตขึ้นเรื่อยๆ หากเป็นเช่นนี้ต่อไปอาจจะเป็นอันตรายถึงชีวิตได้

เราไม่สามารถปล่อยให้เด็กเรียนคนนี้ผจญกับความทุกข์เพียงลำพังได้อีกต่อไป ดังนั้นคณะผู้บริหารโดยซิสเตอร์ภาวิณีได้ทำทุกวิถีทางให้เธอได้รับการตรวจและรักษาอย่างดีที่สุดในเดือนกรกฎาคมที่จะถึงนี้ เธอจะเข้ารับการตรวจจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง โดยวิธีการฉีดเข้าไปยังหลอดเลือดดำ เพื่อค้นหาว่าเนื้องอกชนิดนี้มีผลต่ออวัยวะส่วนอื่นหรือไม่ หากผลการวิเคราะห์เป็นไปในทางที่ดีและสามารถผ่าตัดได้อย่างปลอดภัย แพทย์ก็จะดำเนินการผ่าตัดในทันที และเมื่อการรักษาสิ้นสุดลง เธอก็จะกลับมาเรียนต่อจนสำเร็จ

เพื่อที่จะได้ทำงานอย่างที่ฝันและตั้งใจไว้เสียที “ฟ้าหลังฝนมักสดใสและสวยงามเสมอ” เรื่องเล่า..และข่าวสารที่พ่อนำมาแบ่งปันให้ทุกคนได้อ่านในวันนี้ คงแสดงให้เห็นว่ามูลนิธิคุณพ่อเรย์มีความตั้งใจที่จะให้การช่วยเหลือผู้ที่ประสบความยากลำบาก และจะยังคงพัฒนาคุณภาพงานของเราต่อไป พ่อทราบดีว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์ต้องใช้เงินทุนที่สูงมาก แต่ก็เชื่อว่าจะมีคนคอยสนับสนุนงานอันศักดิ์สิทธิ์นี้ โดยหวังว่าท่านจะเป็นหนึ่งในนั้น จนกว่าจะพบกันใหม่ในฉบับหน้า

คุณพ่อภัทรพงศ์ ศรีวรกุล
ประธานมูลนิธิคุณพ่อเรย์

ร่วมสนับสนุนงานของมูลนิธิฯ และขอรับจดหมายข่าวได้ที่

มูลนิธิคุณพ่อเรย์

เลขที่ 440 หมู่ 9 ตำบลหนองปรือ
อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20260
โทรศัพท์ (038) 716-628, (038) 428-717
โทรสาร (038) 716-629
E-mail : info@fr-ray.org
Website : www.fr-ray.org

ร่วมบริจาคได้ที่
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
1. สาขาบางละมุง จังหวัดชลบุรี
บัญชีกระแสรายวันเลขที่ 342-3-04125-4
2. สาขาชิดลม กรุงเทพฯ
บัญชีกระแสรายวันเลขที่ 232-3-02275-2